
Hồ Trúc Bạch

Hồ Trúc Bạch cách Hồ Tây bởi con đường Thanh Niên. Trước gọi là đường Cổ Ngư, hình thành từ một con đê hẹp được đắp ngăn một góc Hồ Tây.



Hồ Trúc Bạch (bên trái). Ảnh: skydoor.net

Hồ Trúc Bạch có từ thế kỉ XVII khi dân hai làng Yên Hoa (nay là Yên Phụ) và Yên Quang (nay là phố Quán Thánh) đắp con đê ngăn góc Đông Nam Hồ Tây để nuôi bắt cá. Từ khi thành một hồ biệt lập, hồ đã đi vào thư tịch cổ. Sách "Tây Hồ chí" cho biết nguyên ở phía Nam hồ có làng Trúc Yên, có nghề làm mành, do đó nhà nào cũng trồng trúc, trúc mọc như rừng. Thời chúa Trịnh Giang (1729 - 1740) xây ở đây một cung điện gọi là Viện Trúc Lâm. Về sau, viện trở thành nơi giam cầm những cung nữ có lỗi, phải dệt lụa để mưu sinh. Lụa đẹp, bóng bảy, nổi tiếng khắp kinh thành, gọi là lụa làng Trúc.

Ven hồ Trúc Bạch có nhiều di tích lịch sử và công trình kiến trúc đặc sắc như đền Quán Thánh ở ngay góc Tây Nam hồ. Phía Đông có chùa Châu Long (phố Châu Long), tương truyền xây từ thời Trần, là nơi tu hành của công chúa con vua Trần Nhân Tông. Có đền An Trì, nơi thờ Uy Đô, một anh hùng chống quân Nguyên.

Ba phía chung quanh hồ phố xá che khuất, chỉ có phía Tây giáp đường Thanh Niên mới bày ra vẻ đẹp êm ả phẳng lặng của mặt hồ. Phía Bắc hồ có một gò đất nhỏ, trên gò có đền thờ Cầu Nhi gắn với chuyện Lý Công Uẩn dời đô.

Lý Công Uẩn sinh năm Giáp Tuất (974), dời đô năm Canh Tuất (1010). Trong tín ngưỡng cổ truyền chó là con vật có khả năng xua đuổi tà ma, bảo vệ đất đai. Huyền thoại kể rằng trước ngày Lý Công Uẩn dời đô, có một con chó tới làm ổ đẻ con trên đỉnh núi Nùng, nơi này sau dựng "Chính điện đài" và lập bên điện ngôi đền thờ chó mẹ và chó con. Đến triều đại sau, đền thờ Cầu Nhi được dời ra ngoài hoàng thành, dựng trên gò trong hồ Trúc.

Hồ Trúc Bạch cùng với công viên Lý Tự Trọng và Hồ Tây tạo thành một tổng thể thiên nhiên hài hoà, làm thành một thắng cảnh đẹp của thủ đô Hà Nội.

Theo Cổng Thông tin du lịch Việt Nam VnExplore